

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1981 ஏப்ரல் 6]

வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம் என்று சொன்னாலும் அதை செய்யவேண்டுமென்பதற்கு வாய்ப்பு, வசதி, ஓட்டு அல்லது அன்பளிப்பு மறுபெயரால் லஞ்சம் என்பதற்கு இடம் கொடுத்தால், இந்த நாட்டின் கதி என்ன ஆவது? நாளுக்கு நாள் நாட்டின் நிலைமை சீர்குடையும். நாட்டிலே நல்லமுறையில் அரசாங்கத்தின் ஆணைகள் உறுதியாக்கப்படுவதில்லை. கொள்கைகள் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. காலாகாலத்தில் வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. இவைகளையெல்லாம் எம்ரஜென்சி காலத்திலேயும் அதற்கு முன்னாலேயும் ஆளுங் கட்சி அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இந்தக் குற்றத்திலே அரசியல்வாதிகளுக்கு பங்கிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஒத்துக்கொள்ளத் தவறினால் நாடு நிச்சயமாக நலம் பெறாது. குறிப்பாக, இந்த சப்கிளாஸ் 8 வது விதியை எடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே அன்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நிச்சயமாக நாங்கள் தேவையான திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று சொன்னதால், அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் சாந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேசத்தின் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்த கிளாஸ் 8ஐ எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** சட்ட முன்வடிவின் மீது விவாதம் நாளை தொடரும்.

இப்போது அரை மணி நேர விவாதம், பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள்குறித்து அரைமணி நேர விவாதத்தை திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் துவக்கி வைப்பார்கள்.

இந்த விவாதத்தின்மீது 3 பேர்கள் பேச வேண்டும். உறுப்பினர்களுக்கு 5 நிமிடம் அமைச்சருக்கு 15 நிமிடம்.

### 8. அரைமணி நேர விவாதம்

**கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முந்திரி தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் பாதிப்பு.**

\*திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் இதுவரை இப் பொருள் குறித்து விரிவாக விவாதிக்க கப்பட்டதில்லை. இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக முந்திரி தொழிற்சாலைகள் மூடப்

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு. ஜே. ஜே. மெய்யசத்திரன்]

பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் இன்னல் குறித்த இந்தப் பிரச்சனை விளிவாக இந்த மன்றத்தில் இதுவரையில் விவாதிக்கப்படாத ஒரு பிரச்சனை. குறிப்பாக, தமிழகத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இந்தத் தொழில் வழியாக இந்த முந்திரியைப் பயிரிடுவதன் வழியாக ஏறத்தாழ பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அந்நிய செலாவணியாக தமிழகத்திற்கு கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்றும், இன்று தமிழகம் அதை இழந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது என்னுடைய கருத்து. இதுசம்பந்தமாக 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 7 ஆம் நாள் அன்று, ஒரு கேள்வி கேட்ட நேரத்

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

திலே அதற்குப் பதிலளித்தநேரத்தில், ஊரகத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முந்திரி டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதே நேரத்திலே, நான் ஒன்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பிப்ரவரி 8 ஆம் நாள் வெளிவந்த 'சன்டே ஸ்டான்டர்ட்' பத்திரிகையில்,

"The Centre today approved the implementation of a Rs. 39.63 crores cashew development project which will cover 60,275 hectares in Karnataka, Andhra Pradesh, Kerala and Orissa."

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இதுசம்பந்தமாக தமிழகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விவரத்தை தமிழக அரசும் கொடுக்கவில்லை, மத்திய அரசும் சொல்லவில்லை, என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 180 பாக்டரிகள் இன்று தமிழகத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் 156 பாக்டரிகள் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. சராசரியாக ஒரு ஆலைக்கு 400 தொழிலாளர்கள் என்று வைத்தாலும், ஏறக்குறைய 70 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் குமரி மாவட்டத்தில் இந்த தொழிலை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00].

சென்ற வருடத்தில் 12 ஆலைகளுக்குத் தான் முந்திரி, சென்ட்ரல் காஷ்யூ கார்ப்பரேஷனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ நான்கு



[திரு ஜே ஹேமச்சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 3]

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 51 பாக்டீரிகள் தேவைக்கு 26 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரி குமரி மாவட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சென்ட்ரல் கேஷ்யூ கார்ப்பரேஷன் முடிவு எடுக்கப்பட்டதற்கு பிறகும் அந்த கச்சா முந்திரி ஒழுங்காக வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இந்த நேரத்தில் இந்த தொழில் சம்பந்தமாக சில விவரங்கள் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது தவறாகாது என்று நினைக்கிறேன். 1980 ஆம் வருடத்தில் 32,943 டன்கள் அதாவது 134 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விலை மத்ப்புள்ள பதனிடப்பட்ட முந்திரி இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 1979 இல் 95 கோடி ரூபாய்க்கு விலை மத்ப்புள்ள 33,228 டன்கள் முந்திரி வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி ஆகியிருக்கிறது. இந்த 134 கோடி, அல்லது 95 கோடியின் அன்னியச் செலாவணி விகிதம் தமிழகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் கூர்மையாக பார்க்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல இது சம்பந்தமாக சொல்கிற நேரத்திலே 1978-ல் 4.02 இலட்சம் டன்கள் உலக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இந்தியாவிலே 39 சதவீதம், அதாவது 1.60 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இவ்வளவு உற்பத்தி செய்வதற்கு 4 இலட்சத்து, 17 ஆயிரம் எக்டேர் நிலங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து கிடைக்கிற உற்பத்தியை பார்க்கிறபோது, 4 இலட்சத்து 17 ஆயிரத்திற்கும் மேற்கொண்ட நிலங்களில் கிடைக்கப் பெறுகிற உற்பத்தி ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் டன்கள் தமிழகம் 11 ஆயிரத்து 470 டன்கள் கேரளா ஒரு இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ; கர்நாடகம் 15 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டது ; ஆந்திரா 12 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டது ; மகாராஷ்டிரம் 3,633 ; ஒரிஸ்ஸா 940 டன்கள் ; ஆனால் தமிழகம் ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்று தகவல் கொடுக்கப்படுகிற அடிப்படையிலே நாம் விபுட்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, கேரளா, கர்நாடகம், ஆந்திரா, ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்களில் உலக வங்கி உதவியோடு இந்த முந்திரி பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் தமிழகம் வீட்டுகிறதென்றால், நாம் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போகிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே தமிழகத்திலே சென்ற வருடத்திலே வன் இலாகா மட்டும் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு அதிகமான ரூபாய் மத்ப்புள்ள கச்சா முந்திரியை விற்று அதிக இலாபம் பெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிலை தமிழகம் இன்று அலட்சியம் பண்ணுகிறதன் விளைவாக இன்று தமிழகத்திற்கு ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கிடைக்க வேண்டிய இடம் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு ஒரிஸா உட்பட, தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு ஜே ஹேமச்சந்திரன்]

எல்லா கார்ப்பரேஷன்களும் முந்திரி வளர்ச்சிக்காக சேஷ்யு டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்கள் அமைத்து பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேயே அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் 1975 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாம் முந்திரி வளர்ச்சி நிறுவனத்தை தமிழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியும் 1979 வரை அமைக்கவில்லை. தமிழகத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மாநிலங்களும், முன்குறிப்பிட்ட நான்கு மாநிலங்களும் அமைத்த காரணத்தினாலே 6 வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முந்திரி வளர்ச்சிக்கான இடம் அவர்களுக்கு கிடைத்து இருக்கிறது.

ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முந்திரித் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் சாதாரண வருவாய் அல்ல. ஒரு மூடை முந்திரி பாகம் செய்ய செலவு 634.50 அதே நேரத்திலே அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருவாய் 1,806.25 சாகுகள். ஒரு மூடை பாகம் செய்வதின் விளைவாக 1,171.75 ரூபாய் முந்திரி ஆலை முதலாளிகளுக்கு கிடைக்கிறது. அதே நேரத்திலே முந்திரி ஆலைகளிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மூடை கச்சா முந்திரி பாகம் செய்வதற்கு 5 ரூபாய்தான் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்காக குறைந்த பட்ச கூலி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நான் அரசின் கவனத்திற்கு கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்குத் தேவையான முந்திரியை இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். தமிழகத்தின் சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அதிகப்படியான ஏக்கர் முந்திரியைப் பயிரிடுதல் வேண்டும். தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் முந்திரி மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்வதைத் தடுக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகும் முந்திரியை அரசு நிறுவனங்களே சேகரித்து முந்திரி ஆலை தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். மத்திய முந்திரிக் கழகத்தில் தமிழகப் பிரதிநிதியை இடம்பெறச் செய்ய மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும். தமிழகத்திலேயே முந்திரி சமூகம் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு முந்திரி ஆலைக்குச் சொடுக்கக்கூடிய முந்திரியை..... (மணியடிக்கப் பெற்றது) கோட்டா இல்லாத அடுத்த முந்திரி ஆலைகளுக்கு எடுத்து செல்ல அனுமதி வழங்கக்கூடாது. முந்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள முந்திரி அபிவிருத்தி திட்டத்தில் தமிழகத்தையும் இணைக்க வற்புறுத்த வேண்டும். தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதாலே தொழி



[திரு நா சுநதராஜ்] [1981 ஏப்ரல் 6]

லாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் அரை மணி நேரம் விவாதத்தை துவக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது கடமை என்ற முறையிலே ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே குறிப்பாக முந்திரி அதிகமாக உற்பத்தியாவது கேரளா மாநிலத்திலேதான், கேரளா மாநிலம் முதலிடத்தை வகிக்கிறது. இரண்டாவது இடத்தை தமிழ்நாடும் பிறகு கர்நாடகமும், ஆந்திரப்பிரதேசம், ஒரிஸா ஆகிய மாநிலங்களிலும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் மையத்திலே சென்ட்ரல் கேஷ்யூன்ட் இம்போர்டிங் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்திலே ஏனைய மாநிலங்கள் எல்லாம் அங்கீகாரம் பெறுகிற வகையிலே பிரதிநிதிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு அரசு அதற்கான முயற்சியை எடுத்திருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. நம் மாநிலம் அதிலே அங்கீகாரம் பெறவில்லை என்று கருதுகிறேன். காரணம் தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும் அது தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டப்படாமல் கேரளத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கேயுள்ள துறைமுகங்கள் மூலமாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாவதாகக் கணக்குக் காட்டப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற 150 முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யார் என்றால் அவர்கள் கேரளத்திலிருக்கிறவர்கள் தான், திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே ஆலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஒருவர் பல தொழிற்சாலைகளை பிளாமி பெயரால் வைத்துக்கொண்டு கோடிக்கணக்காக கொள்ளையடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட அவர்களிலே 950 பேர்கள் பெண்களாகவும் சிறுவர்களாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். அமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10.]

மீதமுள்ள 50 பேர்தான் ஆண் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் 950 பேர்களின் உழைப்பையும் சுரண்ட, அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய ஊதியத்தைச் சுரண்ட ஏதுவாக பெண்களையும், சிறுவர்களையும் நியமனம் செய்து அதன் பயனை முதலாளிகள் பெற்றுக் கொண்டுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அரசாங்கம் உடனடியாக இது சம்பந்தமாக முழு விசாரணை செய்து, அங்கேயிருக்கின்ற சிரமங்கள், சிக்கல்கள் என்னவென்பதையும்

1981 ஏப்ரல் 6] [திரு. நா. சந்திராஜ்]

பொருளாதார ரீதியில் நடக்கும் மோசடிகள் பற்றியும் ஆராய குழு ஒன்றினை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கிருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்னை என்னவென்றால், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து நம் முடைய தமிழ்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான முந்திரி கிடைப்பதில் சற்றுச் சிரமங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். காரணம் இங்கே அதிகமான முந்திரி ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலேயிருந்து வர வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனால் தற்பொழுது ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் முந்திரித் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் அங்கேயுள்ள முந்திரித் தொழிற்சாலைகளிலேயே அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு இறக்குமதியாக முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பரப்பளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள், காட்டிலாக்காமலும் அதிகமான முந்திரித் தோப்புகளை உருவாக்கி அதன்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய முந்திரியின் மூலம் அந்நியச் செலாவணி நம் நாட்டிற்குக் கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

முந்திரி சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்றைத் தனியாகத் தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பித்து, ஏற்றுமதியானாலும் சரி, இறக்குமதியானாலும் சரி அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் மேற்கொண்டு, இறக்குமதியாகும் முந்திரியைத் தொழிலாளர்களின் விசிதாச்சாரப்படி, தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு, கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

\*திரு. டி. மணி : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் முந்திரி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை சம்பந்தமாக, குமரி மாவட்டத்திலிருக்கும் முக்கால் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால், கடந்த மாதம் 20 ஆம் தேதியிலிருந்து இந்த மாதம் 4 ஆம் தேதி வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் மகத்தான முறையில் சாத்வீகமான முறையில் போராட்டத்தை நடத்தியுள்ளார்கள். அந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சில காரியங்களைச் சொன்னாலும்கூட, ஒரு சில காரியங்களை நானும் கூற விரும்புகிறேன்.



[திரு. டி. மணி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

ஏற்கெனவே, தமிழ்நாட்டில், குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முந்திரி ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் முந்திரிப் பருப்பு ஏற்றுமதியாவது கேரளாவில் கொச்சி ஹார்பாரிலிருந்துதான். அதன் காரணமாக 1977 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1978 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1979 ஆம் ஆண்டிலேயும் உள்ள பொதுவான கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது, கேரள மாநிலத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு மாத வேலையும், தமிழ்நாட்டில் அந்தக் காலக் கட்டத்தில் நான்கு மாத வேலையும் நடந்திருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஒரேயொரு மாதம் ஒரு ஆண்டில் கேரளாவில் வேலை நடந்திருக்கின்றது; தமிழ்நாட்டில் 5 மாதங்கள் வேலை நடந்திருக்கின்றது. 1979 ஆம் ஆண்டிலேயும் கிட்டத்தட்ட அதே நிலைதான். ஆகவே, மொத்த உற்பத்திக் கணக்கைப்பார்த்தால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கான முந்திரிப்பருப்பு தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. வெளிநாட்டுச் செலவாணி பூராவும் கேரள மாநில அரசு மத்திய அரசோடு பேரம் பேசி அதிகமான பங்கைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற கொளச்சல் ஹார்பர் வழியாக ஏற்றுமதி இறக்குமதியானால் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் முந்திரி பருப்பு 1977-1978-1979 ஆம் வருடங்களில் தலா 40—50 கோடிக்கு ஏற்றுமதியாகியுள்ளது. இதனுடைய பயனை நாம் அடையமுடியாதவர்களாகியிருக்கிறோம். எனவே, அதிகப்படியாக அயல் நாட்டு செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற தொழில் என்ற முறையில் மத்திய அரசோடு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான சரியான பங்கை பெறவும் ஏனைய உதவிகளை பெறவும் நாம் இதை பயன்படுத்த முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். குளச்சல் ஹார்பாரிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கான மணல் ஐப்பான் தாய்லாண்ட் இங்கிலாந்து போன்ற இதர அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவகையில் அயல்நாட்டு செலாவணியைப் பெற்றுத்தருவதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கின்ற துறைமுகமாக இது இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் அபிவிருத்தி செய்து—— கொள்ளவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், குமரி மாவட்ட முந்திரி ஆலைகளிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் என்பது மிகவும் கம்மியாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ முந்திரி உடைத்தால் 60 காசுதான் கிடைக்கிறது. ஆனால், முந்திரி தொழிலில் இருந்து கொள்ளை இலாபம் கிடைக்கின்றது. அமெரிக்காவிலே ஒரு கிலோ முந்திரி பருப்பு சுமார் ரூபாய் 120 வரையிலும் கிடைக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு கிலோ முந்திரி கொட்டையைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு கொடுக்கின்ற கூலி மிகக் குறைவானது. மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. டி. மணி]

போதுமுன்னால் சொன்னார் ஒரு கிலோ மூத்திரி கொட்டை நாம் விற்கும்போது கூட, அதனுடைய விலை ரூபாய் 10 தான் என்று. அப்படித் தமிழகத்திலே கொள்ளை இலாபம் அடிக்கின்ற தொழில் துறை என்ற முறையிலே இது அமைந்திருக்கிறது, ஆனால் அதிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளம் தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 11 மணி நேரம் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். காலை 7 மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணி வரை வேலை செய்தால் கூட அவர்களுக்கு ரூபாய் 3, ரூபாய் 3½ தான் கூலி கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு விரைவாக குறைந்தபட்சக் கூலிக் கிடைக்கச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்து இந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் காரணங்களையெல்லாம் கணக் கிலே எடுத்துக் கொண்டு வெளி நாட்டுச் செலாவணியை பெற்றுக் கொள்ளவும், இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பளத்தைப் பெற்றுத் தரவும் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரி தட்டுப் பாட்டின் காரணமாக, முந்திரித் தொழில் மூடப்பட்டுள்ளதால், இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே இன்னலப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் நம்முடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிந்திரி வளர்கிறது. இங்கே முந்திரித் தொழிற்சாலை இல்லை, முந்திரித் தொழிற்சாலையெல்லாம் இங்கே வர வேண்டும், வளர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தொழிற் சாலை இன்றையத்தினம் மூடப்பட்டுள்ள காரணத்தால், அங்கே தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அர்களுடைய இன்ன லைத் தீர்க்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ளுமைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்திற்கு முழுமையான ஆதரவை நானும் தந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே அவர் சுட்டிக்காட்டிய சில குறைபாடுகள், இதற்கு முன்னே இந்தப் பெருமன்றத்தில், நாங்கள் அரசுங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தது உண்டு. முந்திரித் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ரூபாய் 38 இலட்சத்தை மத்திய அரசு வழங்குகிற பொழுது, 187 முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வருகின்ற நம்முடைய மாநிலத்திற்கு, அதில் ஒரு பைசா கூட அனுமதிக்கப் படவில்லையென்பதைக் கேட்க நாம் வேதனைப்படுகிறோம். காரணம், அரசாங்கத்தின் கவனம் முழுமையாக இந்தப் பிரச்னையைத் தொட்டு நிற்கவில்லையென்பதை நாங்கள் உணருகிறோம்.



(திரு பி. முகமது இஸ்மாயில்)

[1981 ஏப்ரல் 6]

றோம். இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட குறைபாடுகளில் ஒன்று, முந்திரிக் கார்ப்பரேஷனில் தமிழகத்தினுடைய பிரதிநிதி இல்லையென்பது. எனவே, இங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் பற்றி, அவற்றுக்கு ஏற்படும் குறைபாடுகள் பற்றி, தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கிற நிலைகளைப் பற்றி, நம்முடைய குரலை ஒலிக்க, நம்முடைய பிரதிநிதி அங்கே இல்லாத குறையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தக் குறையைத் தீர்க்கும் வகையில் நம்முடைய பிரதிநிதியும் ஏற்கெனவே இருக்கிற குழுவில் இடம் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன். 187 தொழிற்சாலைகள் இயங்கி வந்தாலும், இங்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்கள், கேரளாவிலே இருக்கிற துறைமுகம் வழியாகச் செல்கின்ற காரணத்தால், உற்பத்தி அந்த மாகாணத்தில் ஏற்பட்டதாகக் கணக்கிடப்பட்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகமான கச்சா முந்திரிகளைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை அங்கே இருக்கின்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே, அந்த நிலையை மாற்றி, தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற முந்திரி, நம்முடைய கணக்கில் வருகின்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, குளச்சல் துறைமுகம் வழியாக, அதை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வதாக இருந்தால் நம்முடைய கணக்கில் அது வரும், அதற்கான கச்சா முந்திரியை நாம் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைக் கவனத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்று பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் முன்மொழிந்து, அதனை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களது மேலான உணர்வுகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 55 ஆயிரம் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு 171 முந்திரி பக்குவப்படுத்தும் தொழில் நிறுவனங்கள் உள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் 156 தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவற்றில் தற்பொழுது 12 தொழிற்சாலைகள் தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மீதமுள்ள 144 தொழிற்சாலைகள், கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால் மூடப்பட்டுள்ளன. சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தேவையான அளவிற்கு உள் நாட்டில் கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தினால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்திய அரசு கேஷ்யூ கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா லிமிடெட் என்னும் நிறுவனம் மூலம் முந்திரியினை இறக்குமதி செய்து முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்குப்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

பகிர்ந்து கொடுக்கிறது. இவ்வாறு முந்திரி இறக்குமதி செய்து பகிர்ந்து அளிப்பதில் மாநில அரசுக்குப் பங்கு ஏதும் இல்லை. எனவே, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க இயலாதிருக்கிறது. இருப்பினும், தமிழக அரசு தன்னால் இயன்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கும் கச்சா முந்திரியையும், ராஜமுந்திரி, கோவா முதலிய இடங்களில் இருந்து கிடைக்கும் கச்சா முந்திரியையும் கொண்டு இத்தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாறு வெளி மாநிலங்களில் இருந்து கிடைத்த கச்சா முந்திரியைக் கொண்டு பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் ஆண்டில் ஒரு சில மாதங்களே தொழில் நடத்த முடிகின்றது. 4—9—1975 அன்று கேரள அரசு விதித்த போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு காரணமாக, கேரள கச்சா முந்திரி கிடைக்காத காரணத்தால் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் குமரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு மூடப்பட்டு இருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் முந்திரித் தொழிலுக்கு மொத்தமாக 1,24,000 டன் முந்திரிக் கொட்டைகள் தேவைப்படுகின்றது. தமிழ் மாநிலத்தில் சுமார் 10 ஆயிரம் டன் உற்பத்தியாகின்றது. இறக்குமதி மூலம் தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்து வந்தது சுமார் 19 ஆயிரம் டன். இதனால் 95 ஆயிரம் டன்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமானால், இதர இடங்களில் இருந்து முந்திரிக் கொட்டைகள் பெற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். இதனை யொட்டி தமிழக அரசு எடுத்து இருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சுமார் 156 முந்திரி தொழிற்சாலைகள் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 80 சதவிகித தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் கொல்லத்தில் அவர்களது தலைமை தொழிற்சாலையைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முந்திரி பக்குவப்படுத்தும் நிலையத்தை அமைப்பதற்குரிய முக்கியக் காரணம் தமிழ்நாட்டில் குறைந்த ஊதியத்தில் தொழிலாளர்கள் கிடைப்பதாகும். கொல்லத்திலுள்ள தலைமைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு மூல முந்திரிக் கொட்டைகள் அனுப்பப்பட்டு, இங்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு, மீண்டும் கொல்லத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இதனால், கேரள தொழிற்சாலைகளில் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிற் சங்கங்களின் உதவியுடன் கேரளாவில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு மூல முந்திரிக் கொட்டைகள் எடுத்து வருவது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.



[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

கேரளாவிலிருந்தோ அல்லது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து கேரளா வழியாகவோ தமிழ்நாட்டிற்கு முந்திரிக் கொட்டையைக் கொண்டு வருவதை 4—9—1975 முதல் தடை செய்து கேரள அரசு சட்டம் பிறப்பித்துள்ளது.

இது பற்றி அன்றைய மத்திய வணிக அமைச்சர் திரு. மோகன் தாரியா அவர்களுக்கு தமிழக அரசு 24—5—1978 அன்று எழுதிய கடிதத்தில் 31—8—1970 தேதிக்குப் பின்னர் கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்தை தடை செய்த நாள் 4—9—1975 வரை செயல்பட்டு வந்த எல்லா முந்திரி ஆலைகளுக்கும் கச்சா முந்திரிகளை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று தமிழக அரசு கேட்டுக் கொண்டது. கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்துக்கு தடை பிறப்பித்தற்கு முன்னால் தமிழ்நாடு 35 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரி பெற்று வந்தது எனவும், அதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு குறைந்த பட்சம் 50 ஆயிரம் டன்கள் கச்சா முந்திரியானது கிடைக்க வகை செய்யும்படியும், கேரள அரசு முந்திரி போக்குவரத்துக்குத் தடை செய்த உத்தரவை திரும்பப் பெறாவிட்டாலும் அதனைத் தளர்த்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது அதற்கு முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் திரு. மோகன் தாரியா அவர்கள் 6—6—1978-ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தில், கேரள அரசு பிறப்பித்துள்ள தடைச் சட்டத்தை நீக்குமாறு அநேக முந்திரி பதனிடவோர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளதால், அது பற்றி இப்போது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை எனவும் டீனஸ் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் கச்சா முந்திரியின் அளவு குறைந்து விட்டதால் இன்னும் அதிகப்படியாக கச்சா முந்திரியை ஒதுக்கீடு செய்வது சாத்தியமில்லை எனவும், இந்தச் சூழ்நிலையில் உள் நாட்டில் முந்திரி உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு தெரிவித்தது.

இதே பொருள் பற்றி, மத்திய அரசுக்கு எழுதிய 24—5—1978 அன்றே முன்னாள் கேரள முதலமைச்சர் திரு. ஏ. கே. அந்தோணி அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டது. அவர்களும் இதைப்போன்ற ஒரு பதிலையே அன்றைக்கு எழுதினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கச்சா முந்திரியில் இருக்கிற பற்றாக்குறைக்கு மத்திய அரசு எடுத்த ஒரு நடவடிக்கையும்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

காரணமாக இருந்திருக்கிறது. 8—11—1975 அன்று அறிவிக்கப் பட்ட மத்திய அரசின் பொது அறிவிப்புக் கொள்கைப்படி இந்திய அரசு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டையை இந்திய முந்திரி நிறுவனம் மூலம் பங்கீடு செய்வதை முறைப்படுத்தி உள்ளது. இதன்படி முந்திரி இறக்குமதியில் ஈடுபட்டிருந்த மற்றும் முந்திரி பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளில், 19-8-1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 31—8—1970 வரை இயங்கிவந்த தொழிற்சாலைகளே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டையைப் பெற தகுதியுடையவை. இதன்படி தமிழ்நாட்டில் 52 தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரிக் கொட்டைகளைப் பெறத் தகுதி பெற்றிருக்கின்றன.

இந்திய அரசு 3—11—1973-ல் வெளியிட்ட பொது அறிக்கையின்படி, இறுதி நாளான 31—8—1970-ஐ 4—9—1975 ஆக அதாவது தமிழ்நாட்டிற்கு முந்திரிக்கொட்டை கொண்டுவருவதை கேரள அரசு தடை செய்த நாளிலிருந்து, மாற்றும்படி இந்திய அரசை இம்மாநில அரசு நவம்பர் 1977-ல் கேட்டிருந்தது. இதனால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள மேலும் பல முந்திரி தொழிற்சாலைகள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட முந்திரியினைப் பெற தகுதிபெற்று, அவற்றுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறையையும் ஓரளவு நீக்கிக்கொள்ள ஏதுவாய் இருக்கும். ஆனால் இக்கோரிக்கையை மைய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இருந்தாலும் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு மாண்புமிகு புரட்சி தலைவர் அரசு இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் முந்திரிக் கொட்டை பயிராகும் மொத்த நிலப் பரப்பு 5 இலட்சம் ஹெக்டேர்தான். குறிப்பாக, இது கேரளத்தில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர்; கர்நாடகத்தில் 1.00 இலட்சம் ஹெக்டேர், தமிழ்நாட்டில் ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர்; மற்ற மாநிலங்களில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர் என்ற அளவில் இன்றைக்கு முந்திரிப் கொட்டை பயிராகிறது.



[திரு. கே. ஏ. கருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் உற்பத்தியினுடைய அளவு 1.90 இலட்சம் டன். இதில் கேரளத்தில் மட்டும் ஒரு இலட்சம் டன், தமிழ் நாட்டில் 10,000 டன், மட்டுமே உற்பத்தியாகிறது. பிற மாநிலங்களில் 80,000 டன் உற்பத்திச் செய்யப் படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளி நாடுகளிலிருந்து முந்திரி இறக்குமதி செய்வது குறைந்துகொண்டு வருவதால், தமிழ் நாட்டில் முந்திரி பயிரிடுவதை பரந்த நிலப் பரப்பில் பெருமளவில் மேற்கொள்ளுவதுதான் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வழியாகும் என்று தமிழக அரசு கருதுகிறது.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 10,000 மெட்ரிக் டன் முந்திரி உற்பத்தி ஆகியது. ஆனால் அதேநேரத்தில் கேரளத்தில் 1.50 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 84,000 மெட்ரிக் டன் முந்திரி உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 110 கிலோ முந்திரி கிடைக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இது மிகக் குறைவு. கேரளத்தில் 1,060 கிலோ, ஆந்திராவில் 621 கிலோ, கர்நாடகத்தில் 324 கிலோ என்ற அளவில் கிடைக்கிறது.

தமிழ் நாடு முந்திரி அபிவிருத்தியை ஒரு ஹெக்டேரில் மற்ற மாநிலங்களைப்போல் அதிக அளவு உற்பத்திச் செய்ய 'தமிழ் நாடு முந்திரி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தற்போதுள்ள முந்திரி பயிரிடும் நிலங்களில் முந்திரி செடிகளுக்கு உரமிடுதல், பூச்சி மருந்து தெளித்தல் மற்றும் நல்ல தரமான முந்திரி செடிகளை நடுதல் மூலமாக இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை உலக வங்கியின் உதவியுடன் 840 இலட்சம் செலவில் 1981-82 முதல் 1985-86 வரை ஐந்தாண்டு காலங்களில் செயல்படுத்த அரசு ஆய்வு செய்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

இத்திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கொச்சியிலுள்ள இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு பிரதிநிதித்துவம் பற்றி பலமுறை எடுத்துச்சொன்னோம். தற்சமயம் கொச்சி இந்திய முந்திரி கழகத்தில் மூன்று இயக்குநர்களும் ஒரு தலைவரும் உள்ளனர். அதில் இரண்டு இயக்குநர்கள் மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள். மூன்றாவது இயக்குநர் கேரள அரசு சார்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர்கள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் கழக விதி 60-ன்கீழ் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். தமிழ் நாட்டிற்கு, இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. மேற்படி நிறுவனத்தை நியமித்ததன் முக்கிய நோக்கம், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கச்சா முந்திரியை எங்ஙனம் விநியோகிப்பது என்பதாகும். கொச்சியிலுள்ள இந்திய முந்திரி நிறுவனத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

அடுத்து 27—9—1980 அன்று கேரள மாநிலத்திலுள்ள திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற தென்மண்டல குழுக் கூட்டத்தில் இப்பொருள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டபொழுது, தமிழக அரசின் பிரதிநிதி மைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களை மைய அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

இதன் தொடர்பாக மாநிலத்திலுள்ள முந்திரி தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக அளவு கச்சா முந்திரி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்தியமுந்திரி நிறுவனத்திற்கு கட்டளை பிறப்பிக்குமாறு மைய வணிக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.



[திரு கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

அடுத்ததாக விரைவில் மத்திய அரசினுடைய சார்பாக ஒரு முந்திரி வாரியத்தை நிறுவ இருக்கிறார்கள். முந்திரி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் வேளாண்மை மற்றும் பாசன அமைச்சகம் காப்பி வாரியம், தேயிலை வாரியம், ஏலக்காய் வாரியம் போன்றவைகளின் மாதிரி யில் முந்திரி பயிரிடுவோரின் நலனுக்கும், முந்திரி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனோர் நலனுக்காகவும் ஒரு வாரியம் அமைக்க உத்தேசித்துள்ளது.

மாண்புமிகு மாற்று தலைவர்: திரு வி. வி. சுவாமிநாதன் அவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தமிழக அரசின் கருத்துக்களை 16—3—1981 அன்று மைய அரசுக்கு தமிழக அரசு தெரிவித்துள்ளது. அப்படி தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதில் உள்ள முதல் கருத்து: முந்திரி வாரியம் அமைக்கப்படுமானால், மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல், உரிமைகள் நலக் குழுவாக அது அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது கருத்து: முந்திரி கழகத்தில் இந்த மாநிலத் திற்கு உயர்மட்ட அளவில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டும்:

மூன்றாவது கருத்து: முந்திரிக்கான கழகத்தின் தலைமை இடத்தை நாகர்கோவிலில் அமைக்கவேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அல்லது தலைமை அலுவலகம் கேரளத்தில் அமைக்கப்பட்டால், மாற்றுவழியாக வட்டார கிளை அலுவலகம் ஒன்றினையாவது நாகர்கோவிலில் அமைக்கவேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு தன்னுடைய பரிந்துரைகளை கடந்த மார்ச் மாதம் 16-ஆம் தேதி அன்று எழுதி இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. போதுமான முந்திரி உற்பத்தி ஆகவில்லை என்பது ஒரு காரணம். அடுத்தது கொச்சிலே இருக்கின்ற இந்தியா

[திரு கே ஏ கிருஷ்ணசரமி] [1981 ஏப்ரல் 6]

முந்திரி நிறுவனம் நமது ம நிலத்திற்குத் தேவையா முந்திரியை நியாயமான அளவுக்கு போதுமான அளவுக்குத் தராதது ஒரு குறையாக இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு குறைகளும் நிவர்த்திக் கப்பட்டால் இன்றைக் இருக்கின்ற பதட்டநிலை போகும். என்பதுதான் தமிழக அரசின் கருத்து. ஆகவே அதைச் சீர் செய்ய வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கின்றது. மற்ற முறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. வி. சுவாமிநாதன்): பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (7-4-1981) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-34 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

247. தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் விபத்து உரிமைக் கோரிக்கைத் தீர்ப்பு விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் துறையின் 20—2—1981 ஆம் தேதி யிடப்பெற்ற 390 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133(3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

108. 1979 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாட்டின் பெருளாதார மதிப்பீடு பற்றிய பிரதி (Tamil Nadu—An Economic Appraisal 1979).